

Vragen aan de heer Staatssecretaris.

1. Bestaat er een wetenschappelijke analyse van de gevolgen die de vereniging in de handen van één rechter van enerzijds de bevoegdheden inzake dringende maatregelen en anderzijds echtscheiding en vereffening van de huwelijksvermogensstelsels, zullen hebben op :
 - a. het versnellen van het mechanisme van de echtscheiding, bijvoorbeeld door in een procedure van art. 223 B.W. een tegenvordering tot echtscheiding in te stellen ;
 - b. het verder bestaan zelf van de « 223 » ;
 - c. de verrotting van de geschillen tussen echtgenoten wanneer zaken met een strikt patrimoniale inzet (zware fout bij echtscheiding en vereffening van het huwelijksvermogensstelsel) vermengd worden met voorlopige maatregelen die precies tot doel hebben een snelle oplossing te bieden aan een echtelijke crisis ?
2. Bestaat er in het kader van de oprichting van de familierechtbank een uitgewerkt programma met financiële en personele middelen om de nieuwe rechters die over de voorlopige maatregelen uitspraak zullen doen te kunnen laten genieten van de praktijkervaringen van de vrederechters (de geschriften van de OBFV hebben het eerder over vreemde ervaringen van Canadese oorsprong) ?
3. Bestaan er becijferde projecties over de globale kostprijs, zowel materieel als wat 'human resources' betreft, om het hele familiale contentieux te kunnen behandelen binnen de familierechtbank, met inbegrip van de kostprijs voor het openbaar ministerie?
4. Bestaat er een wetenschappelijke analyse van de gevolgen van het teloorgaan van de proximité die de centralisatie van het contentieux op het niveau van de rechtbank van eerste aanleg zal meebrengen, en dan in het bijzonder voor de minst begunstigde bevolkingsgroepen (het is een empirische vaststelling dat de 223 de manier van scheiden is voor de mindervermogenden en voor de bevolkingsgroepen van vreemde origine die minder makkelijk tot de echtscheiding overgaan) ?
5. Heeft men overwogen de oprichting van de familierechtbank in twee fasen te laten verlopen: in een eerste fase zou het geheel van het contentieux inzake de voorlopige maatregelen aan de vrederechters toevertrouwd worden, om in een tweede fase het systeem te evalueren en, zo nodig, het geheel toe te vertrouwen aan de familierechtbank? Deze oplossing zou het voordeel bieden de nieuwe familierechtbank in goede omstandigheden van start te laten gaan zonder reeds onmiddellijk een « bottleneck »-effect te creëren.
6. Is er in er concrete materiële en personele en materiële middelen voorzien om het hoger beroep tegen vonnissen inzake voorlopige maatregelen met de vereiste snelheid te laten behandelen voor de hoven van beroep ?
7. Overweegt men de toewijzing aan één enkele rechter van de voorlopige maatregelen voor alle vormen van samenwoning, ongeacht het statuut van de samenwonenden

(gehuwde partners, echtgenoten in een echtscheidingsprocedure, wettelijk samenwonenden, feitelijk samenwonenden)?